

BUJAWY (2) *ai*

a jasne.

sg m N bujawy (1). \diamond n N bujaw(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Unoszący się wysoko, latający wysoko; przem: Znakomity, ambitny (2) : LVkowfkich to záprawdę/
gniazdo nie podleýze/ Aczgdý ptaki zbieráia/ zoftáwuia mniefze. Y bywa Więc latáczyk/ buiáwy
s tákiego RejZwierz 77; SWięćickich to buiáwe/ záwzdy gniazdo byó RejZwierz 83v.*

ZZie